

SOUPIS KULTURNÍCH PAMÁTEK DLE MĚSTSKÝCH ČÁSTÍ

(STRUČNÝ POPIS KULTURNÍCH PAMÁTEK)

OBSAH:

1. ZÁMEK HAVÍŘOV S PARKEM
2. FILIÁLNÍ KOSTEL SV. ANNY
3. NÁHROBEK HRABĚTE FRIEDRICHA VON ARCO
4. SOCHA SV. JANA NEPOMUCKÉHO
5. KULTURNÍ DŮM RADOST – BÝVALÉ KINO RADOST
6. KOTULOVA DŘEVĚNKA
7. HROMADNÝ HROB SOVĚTSKÝCH VÁLEČNÝCH ZAJATCŮ
8. POHŘEBNÍ KAPLE (ZVONICE)
9. PÍSKOVCOVÝ KŘÍŽ NA UL. PADLÝCH HRDINŮ V HAVÍŘOVĚ - ŽIVOTICÍCH
– KRUCIFIX S RELIÉFEM
10. ZÁMEK - ZÁMEČEK S PORTÁLEM
11. PAMÁTNÍK OBĚTEM NACISTICKÉHO TERORU
12. EVANGELICKÝ KOSTEL
13. KAMENNÝ KŘÍŽ S PODSTAVCEM
14. FARNÍ KOSTEL SV. MARKÉTY

HAVÍŘOV-MĚSTO

ZÁMEK HAVÍŘOV S PARKEM

Kulturní památka

Zámek od 3. 5. 1958, r. č. ÚSKP: 24903/8-791/1

Zámecký park od 3. 5. 1958, r. č. ÚSKP: 24903/8-791/2

Místo: K Zámečku 2/243, Havířov-Město

Vlastník: statutární město Havířov, Svornosti 86/2, Havířov-Město

Nájemce: Richard Zelina, IČ: 64148629

Popis:

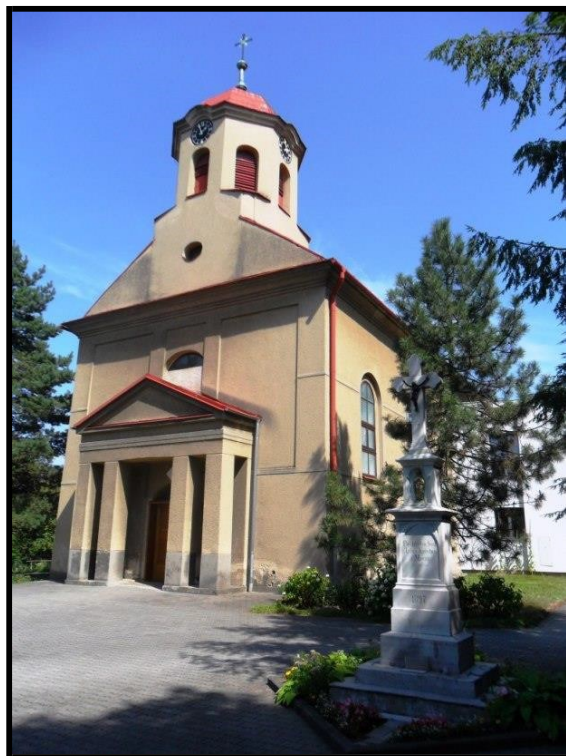
Empírový zámek s parkem.

Historie zámku sahá zřejmě až do 15. stol., kdy na jeho místě stála tvrz. Dochované písemné materiály o tvrzi jsou datovány z r. 1588. V 18. století zde byl zbudován barokní zámek se zahradou. Po požáru v roce 1823 byl přebudován v empírovém stylu. Od roku 1845 přestal sloužit zámek jako panské sídlo a plnil funkci administrativní budovy k přilehlému statku. Jeho postupná devastace pokračovala pod různou správou až do roku 1997, kdy došlo k rozsáhlé rekonstrukci. Zámek byl slavnostně otevřen pro veřejnost 10. 1. 1998. Od té doby zámek nabízí luxusní ubytování, je zde stylová restaurace včetně salonků pro různé příležitosti i obřadní síň města.

Zámecký park se nachází při vjezdu do první městské čtvrti části Havířova a je spolu se zámkem součástí areálu, v nadmořské výšce cca 250 m. Park vznikl pravděpodobně za Jana Rymultovského, kdy byl v 80. letech 17. století postaven barokní zámek a zřejmě již tehdy byla při něm založena okrasná barokní zahrada. Zahrada byla počátkem 19. století přeměněna na anglický park. Park je přístupovým chodníkem k budově rozdělen na dvě symetrické části (jedná se o udržovanou část parku). Uplatňuje se zde pouze hlavní pohled na objekt zámku, pro malou rozlohu (cca 0,7 ha) se zde průhledy neuplatňují. Dominantou parku je lípa srdčitá (*Tilia cordata*) výšky 35 m, ø 60 cm, stáří cca 140 let.

FILIÁLNÍ KOSTEL SV. ANNY

Kulturní památka od 3. 5. 1958, r. č. ÚSKP: 28691/8-792

Období vzniku: 1841 - 1845

Místo: Hlavní třída 1465/1b, Havířov-Město

Vlastník: Římskokatolická farnost sv. Anny Havířov-Město, Farská 302/2, Havířov-Bludovice

Správce: Římskokatolická farnost sv. Anny

Popis:

Drobná výtvarně hodnotná pozdně empírová stavba slohově nenarušená s poměrně členitou dispozicí. Kostel byl zbudován na místě staré dřevěné stavby v letech 1841 – 1845 stavitelem Johanem Hermannem a tesařským mistrem Antonínem Kellerem. Jádrem budovy tvoří stavba o rozměrech 18 x 11 m s klenbou na 4 pasech s nápadně nízkou osmibokou věží v průčelí. Jedná se o jednolodní stavbu v obdélném půdoryse se sedlovou střechou a nízkou polygonální věží se zvoncovou střechou. V zadní části přiléhají ke stavbě 3 značně nižší apsidy, z nichž východní tvoří vlastní kněžiště, severní sakristie a jižní oratoř pro majitele panství. U hlavního vchodu tvoří 4 pilíře s architrámem a tympanonem malou předsíňku. Vnitřní zařízení je nové. Ze staršího zařízení se zachovaly jen 3 obrazy u varhan a křížová cesta. Zachovala se také původní okna. Krytina střechy a věže je plechová. Okna lodi i věže jsou s půlkruhovými záklenky, nad tympanonem je okno se stlačeným obloukem. V 70. letech 20. století byla provedena necitlivá přístavba presbytáře s plochou střechou. Loď je členěna třemi poli placek na pasech, které nasedají na polo pilíře se sdruženými pilastry s římsovými hlavicemi. Dveře jsou nové kazetové dvoukřídlé s půlkruhovým světlíkem. Pod věží je klenuto plackou. V interiéru je položena mramorová dlažba. Kostel je omítnut tvrdou omítkou. Plocha kolem kostela, která sloužila původně jako hřbitov, po němž zbyly zbytky náhrobků, je oplocena kovovým plotem, z části drátěným pletivem. Chodníky jsou ze zámkové dlažby.

NÁHROBEK HRABĚTE FRIEDRICH A VON ARCO

Kulturní památka od 24. 10. 1991, r. č. ÚSKP: 20469/8-3174

Autor: Neznámý

Období pozdního empíru

Místo: Areál farnosti, Hlavní třída 1465/1b, Havířov-Město

Vlastník: Římskokatolická farnost sv. Anny Havířov-Město, Farská 302/2, Havířov-Bludovice

Správce: Římskokatolická farnost sv. Anny Havířov-Město

Popis:

Nachází se na bývalém hřbitově před filiálním kostelem sv. Anny. Památka historická, hodnotný empírový náhrobek říšského hraběte Fridricha Arco (držitele panství Šumbarku) z bílého mramoru z roku 1835. Původně byl náhrobek umístěn na starém hřbitově, který ustoupil stavbě nádraží, odkud byl převezen ke kostelu sv. Anny. Na odstupňovaném hranolovém soklu s krycí deskou, nárožními akroterii s volutami je nízký obelisk, na jehož čelní straně je umístěna erbovní deska, segmentovitě ukončená. Na erbovní desce je erb Fridricha Arco, tvořený čtvrceným štítem, umístěným na prsou říšského dvojhavého orla. V prvním a čtvrtém poli jsou tři luky s tětivami dole, položené nad sebou. Ve druhém a třetím poli je jeden luk postavený na výšku s tětivou obrácenou doprava. Na štítě je knížecí koruna, nad hlavami orla je hraběcí koruna. Na čelní straně podstavce je rytý, kurzivní německý nápis: Ruhestaette/Steiner Hochgeboren des Heren Reichs-Grafen/Fridrich von Arco, Herr auf Schumbarg,/geb: d. 11.Novbr:1798;gest: d. 21.Septbr: 1835./Sanft ruhe seine Asche.// Po stranách podstavce jsou zkřížené reliéfní ratolesti, na zadní straně reliéfní had stočený do kruhu s dvěma pochodněmi po stranách.

SOCHA SV. JANA NEPOMUCKÉHO

Kulturní památka od 25. 8. 1994, r. č. ÚSKP: 12719/8-3831

Období: přelom 18. a 19. století

Místo: Římskokatolická farnost sv. Anny, Hlavní třída 1465/1b, Havířov-Město

Vlastník sochy: statutární město Havířov, Svornosti 86/2, Havířov-Město

Správce: odbor školství a kultury Magistrátu města Havířova

Popis:

Hodnotná sochařská práce místní provenience z konce 18. až začátku 19. století.

Hrubozrnný pískovec pobeskydského typu. Vysoký, štíhlý, probraný, členěný horizontálními římsami, završen komolým jehlanem, na který dosedá plinthus se sochou, vysoký 170 cm. Subtilní socha, v mírně podživotní velikosti, esovitě prohnutá s kontrapostem pravé nohy, ukloněná hlava, tradiční kanovnícký oděv, přidržovaný kříž, oděna do tradičního šatu s biretem na hlavě. V náruči drží kovový kříž s korpusem Krista, k němuž naklání hlavu se svatozáří s pěti hvězdami.

V roce 1994 byla sochařem Martinem Kuchařem zhotovena kopie sochy včetně podstavce z božanovského pískovce. Kopie je umístěna na původním místě, před budovou Zámku - Zámečku s portálem v Havířově-Životících.

KULTURNÍ DŮM RADOST

Kulturní památka od 30. 6. 2003, r. č. ÚSKP: 100 335

Rok: 1955

Místo: ul. Alšova 11/234, Havířov-Město

Vlastník: statutární město Havířov, Svornosti 86/2, Havířov-Město

Správce: Městské kulturní středisko Havířov, Hlavní třída 246/31a, Havířov-Město

Popis:

Typický příklad architektury socialistického realismu z 1. poloviny 50. let 20. století s prvky inspirovanými českou novorenesancí a lidovým uměním. Jedná se o jednopatrovou zděnou a omítanou stavbu obdélného půdorysu s dvěma symetricky umístěnými bočními křídly s průchody. Křídla navazují na blok obytných domů č. 11.

V historii Havířova hrála Radost významnou roli, když zde byly 18. prosince 1955 ještě před dokončením stavby předány základní listina města a městské insignie. Také zde byly zároveň vyhlášeny výsledky mimořádných voleb, které určily prvních třiaosmdesát poslanců budoucího národního výboru. V 90. letech 20. století bylo zrušeno kino. Po rekonstrukci se zde nachází galerie, kavárna s tanečním parketem a víceúčelový sál.

HAVÍŘOV-PODLESÍ

KOTULOVA DŘEVĚNKA

Kulturní památka

venkovská usedlost od 3. 5. 1958, r. č. ÚSKP: 26901/8-2219

stodola 27. 2. 2003, r. č. ÚSKP: 26901/8-2219/2

Rok: 1781

Místo: ul. Hálkova 1322/4, Havířov-Podlesí

Vlastník: Moravskoslezský kraj, 28. října 2771/117, Moravská Ostrava

Správce: Muzeum Těšínska, příspěvková organizace, Hlavní třída 115/15, Český Těšín

Popis:

Kotulova dřevěnka patří k nejstarším roubeným lidovým stavbám na Těšínsku. Byla postavena v roce 1781 a je posledním dokladem původní zástavby na území dnešního Havířova. Od roku 1979 je zde umístěna expozice lidového bydlení z přelomu 19. a 20. století a od roku 1999 je zpřístupněna hospodářská budova s expozicí zemědělství. Expozice bydlení prezentuje vybavení interiéru a způsobu života na přelomu 19. a 20. století ve střední části Těšínského Slezska. Pro tuto dobu bylo charakteristické tzv. kovozezemědělské hospodaření. Od počátku 19. století se v okolí rozvíjel hornický průmysl, a tak mnozí bezzemci a chalupníci nacházeli nový zdroj výdělku. Mnozí si však ponechávali malé hospodářství. Dále pěstovali obilí, brambory, zeleninu, chovali krávu, prase, králíky, slepice a často i včely. Proto také najdeme v jejich obydlí nářadí na zpracování mléka a včelařské potřeby. V interiérech dřevěnky návštěvníci shlédnou celou řadu keramických výrobků, pocházejících z místních bludovických hrnčířských dílen. Zděná stodola s chlévem v polozapuštěném sklípku je objektem mnohem mladším než chalupa. V objektu jsou vystavena různá zemědělská nářadí včetně těch, která byla používána v dřívější době. Návštěvníci si mohou prohlédnout chlév, ve kterém majitelé chovali krávu a prase a skladovali potřebné nářadí. Součástí hospodářství je větrný mlýnek "viatrák" (kulturní památka). Mlecí zařízení je umístěno v malém prkenném stavení, křídla mlýnku a mechanismus jsou ze železa. Sloužilo především ke šrotování obilí a návštěvníci jej mohou sledovat i v provozu. Zeleninová zahrádka u dřevěnky prezentuje různé druhy zeleniny pěstované tradičně na Těšínsku. U domu je obnovená studna, ze které se voda čerpá pomocí dlouhého bidla s hákem. U tohoto typu studny není nutný rumpál, jelikož hladina vody ve studni je velmi vysoká.

HAVÍŘOV - PROSTŘEDNÍ SUCHÁ

HROMADNÝ HROB SOVĚTSKÝCH VÁLEČNÝCH ZAJATCŮ

Kulturní památka od 3. 5. 1958, r. č. ÚSKP: 17975/8-2171

Válečný hrob dle zákona č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech

Evidence válečných hrobů: Moravskoslezský, Havířov, Havířov, číslo VH: CZE-8108-7649

Autor: Alois Fabisz

Rok: 1949

Místo: obecní hřbitov Havířov - Prostřední Suchá

Vlastník: statutární město Havířov, Svornosti 86/2, Havířov-Město

Správce: odbor komunálních služeb Magistrátu města Havířova

Popis:

Žulová leštěná deska s rytým písmem. Pětidílné stupňovité hrobové pole má každou část samostatně orámovanou. V horní části je vztyčená nápisová deska, do které je vyryt text: Památce rudoarmějcům/ umučeným germánskými uchvatiteli/ v Suché/, azbuka - Věčná paměť zamučeným/ bojcam Krasnoj Armii/ germanskimi zachvatčikami v Suche/ Ó drahá Rusi, Rusi rodná/ vypilas celou hořkost do dna/a ni jen několik mých vět/ věčná paměť všechněm tvojim!/To oni zachránili svět//. V horní části v pravém rohu je zkřížený srp a kladivo, v levém pěticípá hvězda. Na tomto místě je pohřbeno 42 rudoarmějců, zastřelených v dole František, kde pracovali jako váleční zajatci. Pomník byl odhalen r. 1949. Rekonstruován v letech 1995-1996.

HAVÍŘOV-ŽIVOTICE

POHŘEBNÍ KAPLE (ZVONICE)

Kulturní památka od 3. 5. 1958, r. č. ÚSKP: 35118/ 8-795

Místo: Evangelický hřbitov ul. Padlých hrdinů, Havířov-Životice

Vlastník: Farní sbor Slezské církve evangelické a. v. v Havířov-Bludovice, Selská

Popis:

Drobná lidová sakrální architektura z 1. poloviny 19. století. Jedná se o stavbu stojící uprostřed areálu hřbitova sloužící původně jako márnice. Stavba má rozměry 400 x 570 cm, je polygonálně uzavřena. Členěna plochými pilastry bez hlavic. Střecha je pokryta plechem. Nad vchodem je čtyřhranná zděná věžička pro umíráček. Kaple je osvětlena dvěma okny s půlkruhovými záklenky, které jsou paprskovitě členěny. Hranolová věžička je členěna lisénovými rámy s okny s půlkruhovými záklenky, zastřešena je jehlancem s makovicí a železným křížem. Vstup do kaple je opatřen segmentovým zakončením a okosenými hranami, dveře jsou nové dřevěné. Kaple je omítnuta tvrdou omítkou. Průčelí je členěno pilastry s římsovými hlavicemi a korunní profilovanou římsou. Interiér je plochostropý, podvěží je klenuto plackou rámovanou pasy.

PÍSKOVCOVÝ KŘÍŽ NA UL. PADLÝCH HRDINŮ V HAVÍŘOVĚ-ŽIVOTICÍCH – KRUCIFIX S RELIÉFEM

Kulturní památka od 25. 8. 1994, r. č. ÚSKP: 16757/8-785

Autor: nezjištěný místní kameník

Rok: 1847, období empíru

Místo: ul. Padlých hrdinů, Havířov-Životice

Vlastník: statutární město Havířov, Svornosti 86/2, Havířov -Město

Správce: odbor školství a kultury Magistrátu města Havířova

Popis:

Kvalitní kamenická práce z roku 1847, doklad kříže typického pro oblast. Drobná sakrální plastika. Jedná se o čtyřboký pískovcový podstavec, na kterém stojí kříž. Trnož v horní části je profilovaný. Na přední straně podstavce je reliéf sv. Veroniky s rouškou, na níž je hlava Kristova. Krycí deska je profilovaná, v přední a zadní straně uprostřed v 1/3 obloukovitě vypjatá, pod ní je datování 1847, nad tím je reliéf listu. Střední břevno kříže se nahoru zužuje, ve spodní části voluty stočené nahoru, v polovině břevna je římsa, na ní sokl se třemi hořícími srdci. Vpředu je kahan a nástroje umučení. Korpus s bederní rouškou, na hlavě s trnovou korunou. Nad hlavou je štítek s nápisem INRI. Ve středním břevnu dole je kovová lucerna na věčné světlo, završena křížkem.

Kříž má především historický význam, pravděpodobně se váže ke konkrétní historické události spojené se životy havířů.

ZÁMEK - ZÁMEČEK S PORTÁLEM

Kulturní památka od r. 14. 11. 1996, r. č. ÚSKP: 11474/8-3946

Rok: 1817

Místo: ul. Michníkova 2/110, Havířov-Životice

Vlastník: soukromá osoba

Popis:

Příklad drobné šlechtické stavby z 18. století se dvěma empírovými portálky, datovanými nápisem do roku 1817. Stavební zásahy v 19. a ve 20. století. Jedná se o zděnou omítnutou, volně stojící jednopatrovou budovu obdélného půdorysu, zastřešenou mansardovou střešou krytou plechem. Západní dvorní průčelí s okapovou orientací prolomeno v patře sedmi okenními osami, v přízemí šesti (2. a 3. osa zleva má okna slepá, 4. osa tvořena vstupním portálem, s půlkruhovým záklenkem s klenákem a náběhy říms). V klenáku je rytý nápis IN NOMINE/DOMINI/G=M:/1817:.

Severní štítová strana prolomená třemi osami oken v patře (dvě z nich jsou slepá, třetí je menší). V přízemí jsou rovněž tři okenní osy (1. osa zleva má okno slepé, 2. osa má novodobý vstup). Po stranách vstupu jsou další dvě menší okna. V lichoběžníkovém štítu jsou dvě okna menších rozměrů, jižní štítové průčelí je prolomeno dvěma okenními osami v přízemí, v patře i ve štítu. V patře je jedno okno slepé, ve štítu je jedno okno vybouráno a zvětšeno. Východní zahradní fasáda je prolomena v patře i v přízemí sedmi okenními osami, 4. osa zleva je tvořena vstupním portálem, který je totožný s portálem na straně západní. Okna jsou členěna z vnitřní strany na deset tabulek s původním kováním a segmentovými záklenky. V části přízemí se vstupem ze severní strany jsou prostory s vestavěnými sprchami a předěleny mnoha novodobými příčkami. Vyskytují se klenby valené s výsečemi, chodba s plackami na pasech, malá chodbička má klenbu valenou a další s klenbou stlačeně valenou s výsečemi. Z východní strany je vstup dvoukřídlými dveřmi rámovanými datovaným portálem do chodby klenuté valené s výsečemi.

PAMÁTNÍK OBĚTEM NACISTICKÉHO TERORU

PAMÁTNÍK ŽIVOTICKÉ TRAGÉDIE

Národní kulturní památka od 19. 4. 1989, r. č. ÚSKP: 11799/8-794

Nařízení vlády č.171/1998 Sb.: Areál památníku tvořený nemovitými objekty na pozemku vymezeném prostorovými identifikačními znaky, včetně tohoto pozemku.

Válečný hrob dle zákona č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech

<http://www.valecnehroby.army.cz/> Moravskoslezský, Havířov, Havířov - číslo VH: CZE-8108-30206

Autor: akad. sochař Franciszek Świder

Rok: 1949

Místo: Havířov-Životice, ul. Padlých hrdinů

Vlastník: Muzeum Těšínska, příspěvková organizace, Hlavní třída 115/15, Český Těšín

Popis:

Památník je symbolem utrpení a boje lidu na Těšínsku v období 2. světové války. Byl slavnostně odhalen v roce 1949 u příležitosti pátého výročí "životické tragédie". Připomíná tragickou událost, která se stala 6. srpna 1944. Příslušníci těšínského a katovického gestapa v doprovodu německých četníků zatýkali obyvatele, kteří se nemohli prokázat potvrzením o německé státní příslušnosti. Celkem 36 mužů ze Životic a okolních vesnic (z toho 28 Poláků a 8 Čechů) pak postříleli poblíž jejich domovů, aniž by je vyslyšeli. Likvidační akce byla motivována předchozí noční přestřelkou v životickém hostinci.

V roce 1984 byla v blízkosti památníku postavena moderní budova, která je dnes pobočkou Muzea Těšínska v Českém Těšíně. Pomník je v současnosti tvořen žulovou stěnou s původním nápisem a jmény obětí a monumentálním pískovcovým sousoším. Text je reliéfní, psaný kapitálou: NA PAMĚŤ HROZNÉHO NACISTICKÉHO VRAŽDĚNÍ V ŽIVOTICÍCH DNE 6. 8. 1944 A NA PAMĚŤ VŠECH OBĚTÍ KONCENTRAČNÍCH TÁBORŮ//Výčet jmen je následující, pouze místo čárek oddělující jednotlivá jména jsou reliéfní kosočtverce: TADEUSZ BARON, ROBERT BORSKI, HENRYK BUJOK, FRANTIŠEK DUDA, JOSEF DUDA, HENRYK GABZDYL, JEN GABZDYL, ANTONÍN GUZIUR, EMIL GUZIUR, KAROL HAWLIK, HENRYK CHODURA, VINCENC CHROMIK, ALOJZY KADURA, FRANCISZEK KISZKA, LUDWIK KISZKA, FRANCISZEK KISZKA MI., JAN KLIMAS, LEOPOLD KOŽUSNIK, ZENON KOŽUSNIK, JÓZEF KRAINA, KAROL KRZYTEK, JOSEF KUBIENA, ANTONI MROWIEC, TADEUSZ MROWIEC, ALBIN MRÓZEK, ALOJZY PALOWSKI, KAROL PAWLAS, ANTONÍN PIEGRZYMEK, RAFAL POLOK, RUDOLF ROZBRÓJ, ERWIN SZELONG, JÓZEF WACLAWIK, ADOLF WAJNER, JÓZEF WALOSZEK, TEODOR WARCOP, JÓZEF WARZECHA, KAROL BARON, KAROL CHODURA, JOSEF DELONG, MARTA GABZDYL, SIGMUND GRUNBAUM, GERTRUDA GRUNBAUMOVÁ, IRMA GRUNBAUMOVÁ, JOZEF HALOSZ, JOZEF KLIMOSZEK, KAROL KLIMOSZEK, HELENA KLIMOSZEK, BOLESŁAV KRZYTEK, JOZEF NOWAK, FRANTISZEK PAWLAS, BRONOSŁAVA PAWLAS, ADOLF POLLAK, LAURA PRYMUSOVA.

Před žulovou deskou je na třech stupních v její ose umístěna asi dvoumetrová socha z pískovce, znázorňující matku s dítětem v náručí, která se sklání nad padlým mužem. Replika původního kříže, který byl původně součástí památníku, je nyní osazena na novém žulovém pilíři s nápisem 6. VIII. 1944 před hromadným hrobem obětí, který je krytý žulovými deskami.

Celá dispozice památníku je oproti původnímu stavu značně pozměněna. Památník je dokladem pohnuté historie Slezska za druhé světové války.

HAVÍŘOV-BLUDOVICE

EVANGELICKÝ KOSTEL

Kulturní památka, od 3. 5. 1958, r. č. ÚSKP: 38349/8-790

Rok: 1782 - 1784

Místo: Selská 428/12, Havířov-Bludovice

Vlastník: Farní sbor Slezské církve evangelické a. v. v Havířově-Bludovicích, Selská 428/12, Havířov-Bludovice

Popis:

Výtvarně hodnotná klasicistní architektura z let 1782 - 1784 významná pro oblast z hlediska historického. Jde o kostel s původním vybavením, který je ojedinělý nejen svou dispozicí, ale rovněž mírou autenticity. Jedná se o omítanou, zděnou stavbu protáhlého půdorysu půlkruhovým závěrem, asi 32 m dlouhá, 12 m široká. Na severní straně přistavěna sakristie. V letech 1850 – 1852 v průčelí přistavěna věž, zakončena lucernou. Střecha kryta plechem. Přístavek sakristie má mansardovou střechu, krytou plechem. Fasády jsou členěny pilastry a lesénovými rámy a zubořezem. Loď je osvětlena vysokými okny s půlkruhovými záklenky. Věž je hranolová s nárožními lesinami, projevuje se jemně v ploše štítu a hlavního průčelí. Hlavní římsa věže je segmentovitě členěna, kopírující tak tvar věžních hodin. Okna věže jsou s půlkruhovými záklenky s plochou šambránou, podokenní římsou a úseky profilované římsy u paty oblouku. Trojosé průčelí je členěno horizontálně výraznou římsou, v ose s trojúhelným frontonem nad hlavním vstupem, v němž je reliéf kalicha, po jehož stranách je datace 1782. Postranní okna jsou protáhlá s půlkruhovými záklenky, profilovanou šambránou a podokenní římsou, hlavní vstup v profilovaném portálu se stlačeným segmentovým záklenkem je osazen dvoukřídlými, kazetovými dřevěnými dveřmi, k nimž vede několikastupňové schodiště. Nad hlavním vstupem je úsek římsy, nad ním je termální okno. Pod termálním oknem je čtyřřádkový nápis vytažený tmavou barvou, v profilovaném obdélném rámu. Nápis zní: NIC TU NIE JEST INNEGO/JEDNO DOM BOŽY/A TU BRAMA NIEBIESKA/1.MOJŽ.28, 17.//. Štít je členěn kruhovými okny a postranními pilířky s vpadlinami s drobnými obelisky. Interiér kostela je plochostropý s iluzivní nástropní malbou.

KAMENNÝ KŘÍŽ S PODSTAVCEM

Kulturní památka, od 13. 2. 2006, r. č. ÚSKP: 101703

Autor: neznámý místní kameník

Rok: pravděpodobně 1806

Místo: Obecní hřbitov, Havířov-Bludovice, u kostela sv. Markéty

Vlastník: statutární město Havířov, Svornosti 86/2, Havířov-Město

Správce: odbor školství a kultury Magistrátu města Havířova

Popis:

Vysekán z hrubozrnného beskydského pískovce. Základ tvoří jeden stupeň spojený železnými svorníky, na kterém je postaven první díl postamentu (63 x 62 x 96 cm). Nad ním je další díl (100 x 63 x 39 cm) s nápisem na čelní straně v tomto znění: Všem věrným / zemřelým / odpo / činutí věčné dej / Pane! / V roku 1806 vě / nováno zemře / lým rodičom / Jozefa Chlopka. Tento díl má subtilní postranní křídla v dolní partii zvlněná do volut. Nad ním je předstupující římsa (35 x 62 x 100 cm), která nese kříž, jehož postament je kónicky zúžený. Na čelní straně jsou v jemném reliéfu vytvořeny atributy umučení Krista. Základ jejich kompozice tvoří protínající se kopí s tyčí s holubičkou, v jednotlivých polích pak jsou kleště a kladivo, bič, pochodeň, nádoba.

FARNÍ KOSTEL SV. MARKÉTY

Kulturní památka od 3. 5. 1958, r. č. ÚSKP: 24665/8-2218

Rok: 1786 - 1792

Místo: ul. Farská 2, Havířov-Bludovice

Vlastník: Římskokatolická farnost sv. Markéty Havířov-Bludovice, Farská 302/2

Popis:

Pozdně barokní architektura v regionálním kontextu, pozůstatek nejstarší zástavby obce Dolních Bludovic. Dolní Bludovice jsou nyní místní částí Havířova a jejich podoba byla z větší části pozměněna novodobými zásahy. Původní zástavba obce zůstala zachována pouze fragmentárně. Kolem kostela byl původně hřbitov, dnes jsou zde zbytky náhrobků. Prostor je uzavřen plotem z drátěného pletiva. Před kostelem stojí socha Immaculaty z roku 1884 a kříž z roku 1883. Stavba vznikla v létech 1786 – 1792 péčí stavitelů Krečmera z Frýdku a Reinocha z Paskova. Tesařské práce provedl tesař Josef Dlouhý ze Staré Vsi. Boční kaple byla postavena v roce 1899, mramorová dlažba v r. 1990, obětní stůl a ambona z mramoru jsou ze Zlatých Hor. V roce 1872 a 1876 byla provedena oprava kostela, v roce 1900 byla v kapli Božího hrobu položena betonová podlaha, následující rok položena plechová krytina střechy a kostel byl omítnut. Jedná se o orientovanou, jednolodní, zděnou omítanou stavbu s půlkruhovým závěrem, hranolovou věží, vestavěnou do západního průčelí. Střecha sedlová se sanktusníkem, kryta plechem, střecha věže zvoncovitého až cibulového tvaru.

Před kostelem je umístěn kříž a socha Panny Marie.

Zpracoval: odbor školství a kultury Magistrátu města Havířova

Údaje jsou průběžně aktualizovány.